

Я знаю вас, нащадки запорожців,
Я вірю вам і низько б'ю чолом.

Олександр Олесь

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 37-38 (14346-14347), 9 ТРАВНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Лицарі з Білої Церкви: військова міць та історичні традиції

У БІЛІЙ ЦЕРКВІ НЕЩОДАВНО ВІДБУЛИСЯ ЗЙОМКИ ПРОМОВІДЕО ЗА УЧАСТЮ ВІЙСЬКОВИХ ЗСУ ТА УЧАСНИКІВ КЛУБІВ ІСТОРИЧНОГО БОЮ «ГЮРГІВ» ТА «PANZER», АЛЬЯНСУ «IMPERIUM». ВСІ ГЕРОЇ ЗЙОМОК – МЕШКАНЦІ КИЇВЩИНИ. ЗА СЛОВАМИ ОРГАНІЗАТОРІВ, ПЛАНУЄТЬСЯ РЯД ВІДЕО ТА ФОТОМАТЕРІАЛІВ, ЩО БУДУТЬ ПРИСВЯЧЕНІ ЗБРОЙНИМ СИЛАМ УКРАЇНИ.

наразі його історичний прообраз-піхотинець «набуває нових рис під час служби в піхоті сучасної української армії».

Учасники рольового руху останні кілька років збираються не часто, тож настрій зустрічі був натхненним. Серед клубних бійців – Дмитро, який у цивільному житті працює ветеринаром, має золоті руки та хист до цієї діяльності, ще – Роман, багаторічний прихильник рольового руху та спеціаліст зі сфери ІТ. А якщо хтось скаже, що серед бійців не може бути представниць слабкої статі, то Ольга Клінкіна, яка наразі є студенткою університету ім. Шевченка за спеціальністю «біологія» та вже працює в медичній сфері, могла б їм сильно заперечити! Дівчина, яку щиро захоплює містична атмосфера Середньовіччя, продемонструвала чудову спортивну форму під час бою, частина якого обов'язково увійде в майбутні промовідео.

Звичайно, на території фортеці «Гюргів» під час знімальної роботи героями матеріалів також були військові Збройних сил України, які артистично, наче в професійному кіно, зображували «засідку», прохід розвідувальної групи та інші військові маневри. Коли читаєш на шевронах креативні позивні («Паляниця», «Котик», «Шкіпер»), а в коротких перервах між зйомками час від часу слухаєш стримані «військові байки», то не перестаєш дивуватися їхнім творчим талантам, і водночас – безстрашності, мужньому спокою, готовності захищати свою землю ціною власного життя.

За основним сюжетом майбутнього відео, давні бойові лицарські традиції не зникають у міражах середньовіччя, а передаються сучасним військовим для виконання традиційних задач воїнів – захисту мирного населення від ворога. І так символічно, що відео та інші промоутерські матеріали на честь ЗСУ, в сюжеті яких йдеться про силу, мужність та військову стратегію, знімалися саме в Білій Церкві, місті із багаторічними військовими традиціями.

Наталія ВЕРЕСНЕВА

Для багатьох білоцерківців не секрет, що кілька років тому за ініціативи активної спільноти шанувальників середньовічного бою та підприємців на маленькому живописному півострові на річці Рось було створено дерев'яну «середньовічну фортецю». На жаль,

військові дії в Україні відсунули до мирних часів діяльність, яка б стосувалася ефективного розвитку цієї рекреаційної зони узбережжя – спортивного напрямку, реконструкторської чи туристичної сфери. Тим паче, що багато учасників цього клубного руху поповнили ряди ЗСУ. Втім, у нещодавніх вихідні білоцерківська фортеця «Гюргів» наповнилася звуками ударів бойової зброї часів Середньовіччя!

Нагадаємо, що історичний середньовічний бій – це доволі молодий вид спорту, який представляє повноконтактний вид боротьби з використанням зброї (часто зовні та по суті максимально наближеної до зброї епохи середніх віків). За словами одного з представників клубу СБ «Гюргів» Владислава, під час будівництва фортеці та організації цього простору планів було, звичайно, багато, але наразі «війна внесла корективи». Він зауважив, що від 2022 року на території цієї фортеці було все ж таки проведено три всеукраїнські відкриті чемпіонати з історичного середньовічного бою. На ці спортивні змагання приїздило більше 50 спортсменів із Харкова, Луцька, Дніпра, Житомира, а також, звичайно, участь в них брали й бійці з Києва та Білої Церкви.

Капітан команди клубу історичного середньовічного бою «Panzer» – військовий ЗСУ Сергій, із промовистим позивним Nazgul. Пан Сергій наголосив, що

1939
1945

День пам'яті
та перемоги над нацизмом
у Другій світовій війні

Пам'ятаймо тих,
хто борався за Україну тоді!
Шануймо тих,
хто вів нас за неї сьогодні!

8 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ТА ПЕРЕМОГИ НАД НАЦИЗМОМ У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ

Цього дня ми не святкуємо — ми вшановуємо. Це не день тріумфу, а день пам'яті.

Ми згадуємо кожного, хто чинив спротив нацизму — у лавах Червоної армії, у підпіллі, у повстанських загонах, на фронтах армій Антигітлерівської коаліції. Українці билися на різних континентах і під різними прапорами, але з однією метою — зупинити зло.

Друга світова війна стала можливою через змову двох тоталітарних режимів — нацистського та комуністичного.

Її жахливі наслідки — понад вісім мільйонів загиблих в Україні, і це лише людські втрати. Ми досі відчуваємо тінь тієї війни — у наших селах, у пам'яті родин, у зруйнованих поколіннях.

Сьогодні, як і тоді, ми знову змушені боротися. Сучасна війна проти рашистської агресії — це продовження тієї самої боротьби за свободу, за право на існування.

Українці знову захищають не тільки свою землю, а й безпеку всієї Європи, всієї демократичної спільноти.

Ми несемо вогонь пам'яті, щоб ніколи знову не допустити повторення такого лиха. Але ми також знаємо: щоб був мир — має бути перемога. Сильна, справедлива, принципова. Саме тому сьогодні пам'ять — це не тільки про минуле. Це наш обов'язок перед майбутнім.

Висловлюємо шану кожному, хто загинув у боротьбі з нацизмом. І всім, хто сьогодні боронить Україну.

ПАМ'ЯТАЄМО. ПЕРЕМАГАЄМО. СЛАВА УКРАЇНІ!

Володимир **ВОВКОТРУБ**,

секретар Білоцерківської міської ради

Втрати...

Війна чорним крилом знову торкнулася нашої Білоцерківської громади. На жаль, отримали страшні звістки.

Виявивши стійкість та мужність у бою за Батьківщину, на фронті загинув наш земляк, молодший сержант **Віталій Вікторович КОСТЕНКО**, 11.01.1985 р. н., водій автомобільного взводу роти логістики військової частини А 7042.

Він поліг 17 вересня 2024 року під час виконання бойового завдання в районі населеного пункту Петропавлівка Куп'янського району Харківської області.

Захищаючи рідну Україну, на війні загинув білоцерківець, 43-річний **Тарас Романович ПРОКОП'ЯК**, гранатометник механізованого батальйону військової частини А 4784. Він поліг 9 квітня під час виконання бойового завдання поблизу Піщаного Покровського району на Донеччині.

22 квітня під час перебування у навчальному центрі помер 44-річний солдат **Сергій Сергійович ЛОЗЕНКО**, курсант навчальної механізованої роти військової частини Т 0500.

ВІЧНА І СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ ВОЇНАМ. ЩИРІ СПІВЧУТТЯ ЇХНІМ РІДНИМ ТА БЛИЗЬКИМ.

Кілька днів із життя громади

В такому великому місті, як Біла Церква, щодня відбуваються сотні цікавих подій. А така невелика (в значенні кількості сторінок) газета, як «Громадська думка», просто фізично не в змозі розповісти про всі більш-менш значущі з них. Але ми можемо акцентувати на тих важливих заходах, які сталися в певний часовий проміжок. І якщо об'єднати їх під одним заголовком, то вийде лаконічний зріз, міні-картинка життя громади й міста, обмежена датами, в яких те життя тривало, й... війною, попри яку ми все ж таки живемо, допомагаємо ЗСУ, підтримуємо одне одного, плануємо і, зрештою, надіємось. Тож нехай нині цим заголовком буде

У пріоритеті — життя!

Посилуємо обороноздатність наших воїнів!

Нещодавно Білоцерківська громада черговий раз передала захисникам надсучасний засіб радіоелектронної боротьби, придбаний за кошти місцевого бюджету.

«Це не просто техніка – це щит, який рятує життя. В сучасних умовах війни РЕБи мають надзвичайно важливе значення. Вони пригнічують роботу ворожих дронів, блокують канали зв'язку, знижують ризик атак і допомагають нашим воїнам краще координувати дії. А це означає – більше збережених життів, більше успішних операцій та ближче до перемоги», – прокоментував подію секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб. Він подякував кожному платнику податків та кожному, хто долучається до посилення обороноздатності нашої держави. Адже разом – ми сила!

Допомагали, допомагаємо і будемо допомагати!

Це не виняток – коли наша громада за рішенням обраної нею влади надає підтримку тим чи іншим підрозділам ЗСУ. Доказом того є наступна подія, про яку також повідомив нещодавно Володимир Вовкотруб: придбання 50 сучасних монокулярів нічного бачення для 12 бригади «АЗОВ» Національної Гвардії України на суму 9,5 мільйона гривень.

«Воїни цієї військової частини відстоюють незалежність нашої країни з 2014 року та стали неохитим осередком сили і мужності. Вони гнали окупантів зі Сходу України, утримували оборону міста Маріуполь, а також відчайдушно захищали комбінат «Азовсталь». Їхній приклад – незламна віра в перемогу та любов до Батьківщини.

Придбані й передані цим героїчним бійцям тепловізори здатні забезпечити чітке зображення навіть у найскладніших умовах. Допомогали, допомагаємо і будемо допомагати! Допоки не здолаємо ворога! Працюємо далі!»

Своїми думками щодо цього поділилася депутат міської ради, мама «азовця» Леся Крижешевська: «Саме зараз, коли в багатьох втрачається надія, а хтось вже чекає «перемир'я» і розслабився, мовляв, без мене обійдеться, наші сини та доньки у складі «Азову» самовіддано виконують бойові завдання на важких ділянках фронту, подекуди навіть відвоюючи у загарбників окуповані землі. Це обладнання стане вагомою підтримкою нашим героям!»

Партнерство, засноване на довірі, взаємоповазі та спільній меті

Міжнародна підтримка – це не просто дипломатія. Це справжнє братерство, яке проходить випробування часом і викликами!

Нещодавно секретар міської ради зустрівся з польськими дипломатами на чолі з начальником консульського відділення Посольства Республіки Польща в Києві паном Павлом Овадом.

Володи-

мир Вовкотруб розповідає, що це була щира, тепла і конструктивна розмова, яка ще раз довела: наші дружні відносини мають глибоке коріння.

В особі пана Павела секретар ради подякував усьому польському народу за підтримку України. Білоцерківська міська територіальна громада відчуває допомогу наших міст-побратимів Островця-Свентокшиського й Тарнува. Крім того, зауважив, що ми прагнемо й надалі розвивати співпрацю у всіх можливих сферах: «Бо партнерство, засноване на довірі, взаємоповазі та спільній меті – це шлях до успішного та цивілізованого майбутнього!»

100 днів турботи, підтримки та справжньої єдності!

Саме стільки часу вже працює в Білій Церкві Центр внутрішньо переміщених осіб, людей, які змушені були залишити рідний дім. За цей період майже 2000 осіб цієї категорії звернулися до Центру за допомогою – від життєво важливих консультацій до психологічної підтримки й дозвілля.

Цей простір – вдалий приклад співпраці місцевої влади та Ради з питань ВПО – став не просто місцем отримання послуг, а місцем, де тебе чують, розуміють і підтримують. Нагадуємо: Центр ВПО розташований за адресою: просп. Незалежності, 34. Працює: Пн-Пт, 08:00–16:30.

Релоковані бізнеси – це справжні герої економічного тилу

З кожним роком все більше компаній обирають саме Білоцерківську громаду для свого зростання та розвитку. Це результат кропіткої та цілеспрямованої роботи всіх владних ланок над формуванням інвестиційно привабливого середовища. Одне з таких підприємств, яке релокувалося до Білої Церкви через війну, не просто відновило виробництво у нашому місті – воно активно зростає, інвестує в нове обладнання та підтримує українську економіку.

В 2024 році компанія сплатила понад 17,9 млн грн податків до бюджету України. Це майже вдвічі більше, ніж 2023-го, що є яскравим прикладом ефективної співпраці бізнесу та влади.

«Релоковані бізнеси – це справжні герої економічного тилу. Вони зберігають робочі місця, зміцнюють місцеві бюджети, несуть українське на світовий ринок. І ми як місцева влада розуміємо важливість підтримки таких компаній: допомагаємо з релокацією, супроводжуємо інвесторів, створюємо сприятливі умови для підприємництва», – наголошує Володимир Вовкотруб.

Гарна новина для тих, хто любить читати!

Міська рада виділила 500 тисяч гривень, на які будуть закуплені нові книжки для наших бібліотек! Їхні працівники зараз активно моніторять побажання своїх відвідувачів, аби скласти перелік видань, зустрічі з якими найбільше очікують білоцерківські читачі.

Завжди важливо мати шанс

Нещодавно в Білоцерківському краєзнавчому музеї відбулася вагома культурна подія – **КОСТЯНТИН КЛИМЧУК, журналіст, просвітянин, координатор волонтерської групи «Час змін», директор видавництва «Час Змін Інформ» та співробітник музею, презентував свою нову книжку «Любов, війна та інші збочення», який вийшов друком у видавництві «Час Змін Інформ».**

«Ця книга писалася легко і важко. Я сумнівався... Але підтримка читачів за кордоном і в Україні мене надихнула. Дякую всім, хто вірив у мене. Тетяні Виговській, головній редакторці видавництва (й дружині – прим. редакції) – за те, що визначила: фінал і сам характер книги потребують змін. Тетяні Щегельській – за делікатне редагування. Художнику Олександрові Жарку – за те, що зрозумів підтекст і створив макет обкладинки», – так Костянтин Климчук написав після презентації на своїй сторінці у фейсбуці. А ще подякував усім, хто розділив з ним разом радісну подію, що, до речі, відбулася напередодні його 50-річчя.

Власне презентацію автор розпочав також з подяки. Сказав, що свого часу був вражений книжкою Ганни Ручай (Тамари Клюкіної) «На Східному фронті є зміни», в якій про війну було написано так, як ще не писав ніхто. Тож саме наша письменниця-землячка надихнула Костянтина на створення власної книжки. Коли Климчук-волонтер неодноразово їздив фронтними дорогами, зрозумів, що й сам хотів би щось сказати про цю війну. Хоча, зізнався, йому було дуже важко, адже раніше ніколи не писав для дорослих (до цього був автором кількох дитячих видань).

Перший варіант книжки, очевидно, написаний у стані зрозумілої депресії, коли письменникові доводилося видаляти номери телефонів загиблих друзів, не надто подобався й самому автору. Там він залишив усіх своїх персонажів-негідників живими, бо вже відверто сумнівався, що добро здатне перемогти. До речі, Костя зауважив, що в його романі немає позитивних героїв, хіба якісь другорядні. А так – «сама погань, правда, деякі екземпляри все ж таки викликають співчуття».

І коли автор почав був читати рукопис певному колу знайомих, своїй цільовій, як кажуть, аудиторії, ті зупинили його: «Так не піде! Треба переробляти».

Костянтин повстав, нічого не бажаючи змінювати. І, можливо, так воно усе й залишилося б, якби він не потрапив до творчої резиденції «Український дім» у Польщі. Там, він згадує, йому розповіли історію дитини, яка спала у валізі (й показали фото).

– І я зрозумів, що дитина у валізі – це й трагедія, і певний символ та надія на те, що наш народ відродиться, – каже автор. – Що ми переможемо в цій війні. Що наші діти зберуть життя, повернуться і будуть відбудовувати свою країну. Тож я переробив книгу. Кілька негідників отримали заслужене покарання, а деякі

герої, яких я хотів «повбивати», отримали шанс на інше життя.

Вході презентації письменник зачитував уривки з нової книжки. Перед нами виникали різні образи, різні події, що розгорталися в дуже різних локаціях та декораціях. Від аскетично-специфічного військового побуту до кабіни авто, що мчить у бік західного кордону... В залі, де зібрались загалом люди, які глибоко «в темі», стояла зацікавленість на тиша, місцями, як не дивно з огляду на крихітні шматочки тексту, впереміш зі сльозою чи усмішкою.

А важливим доповненням до обов'язкового для презентаційного дійства знайомства з твором стали виступи людей, які так чи інакше присутні в долі автора і вплинули (та продовжують впливати) на його творче, волонтерське, фахове і взагалі життя.

Так, своє слово-вітання Костянтину Климчуку адресували депутат Київської обласної ради Алевтина Шнуренко; начальник управління освіти та науки Білоцерківської міської ради Юрій Петрик, з яким Костянтин провів у волонтерських клопотах, поїздках, розмовах не один десяток годин; письменниця й художниця Галина Невінчана, з якою Климчука поєднує творча співпраця і котра жартома заохочує (погрожує) його до письменництва фразою: «Якщо ти не писатимеш, я тебе задушу»; ексдиректорка музею Людмила Діденко, яка свого часу взяла Костянтина на роботу й завжди захоплювалася його ерудицією, відповідальністю та продуктивністю, а також наполягала на тому, аби він займався творчістю; волонтер та підприємець Микола Горенюк, близький авторіві за духом і баченням завдань.

Загалом захід видався цікавим, насиченим як важливими, непростими, позначеними клятими обставинами, так і дуже добрими, людяними, дружніми й обнадійливими сенсами.

З того, що вдалося зрозуміти про «Війну, любов та інші збочення» Костянтина Климчука (до речі, на думку пані Невінчаної, ніяких збочень, крім війни, в книжці немає), можна передбачати досить важке читання. Але ж автор натякнув, що шанс він залишив. Власне, те саме робить котрий рік, чи сотні літ, наша горопашна історія. Та й нинішня весна, панове. Нова й прекрасна, попри все!

Валентина ХРАБУСТ

Шість станцій «Швидкої» отримали мобільні реанімаційні пункти

Автопарк Київського обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф (Білоцерківська, Броварська, Вишгородська, Обухівська, Переяславська та Фастівська станції) поповнився шістьма новими автомобілями класу С – справжніми мобільними реанімаційними пунктами. Ключі від машин медикам передали голова Київської ОДА Микола Калашник та в.о. голови Київської обласної ради Ярослав Добрянський.

П'ять автомобілів марки Ford Transit надані завдяки підтримці Фондації першої леді Олени Зеленської. Ще один автомобіль Mercedes-Benz передано Всесвітньою організацією охорони здоров'я за сприяння USAID та уряду Німеччини.

Кожна машина оснащена дефібриляторами, моніторами пацієнта, апаратами штучної вентиляції легень, обладнанням для подачі медичного кисню, інфузоматами, ношами та травматологічним обладнанням, вони дають змогу надавати якісну допомогу ще на шляху до лікарні. Ці автомобілі дозволять надавати екстрену медичну допомогу на найвищому рівні, транспортувати пацієнтів у критичному стані та оперативно реагувати на виклики у будь-якій частині Київської області.

«Нинішнє поповнення авто особливо цінне, тому що під час окупації Київщини ворог знищив 3 автомобілі екстреної медичної допомоги. Крім того, 59 машин профільний обласний центр передав на потреби ЗСУ, а частина з тих, що залишилися, вичерпали свій ресурс», – сказав Микола Калашник.

За інф. департаменту комунікацій КОДА

Верховна Рада вже невдовзі може ухвалити низку законодавчих змін, які відкриють шлях до заміни копійок на нову монету – “шаг”. Як і копійка, шаг становитиме одну соту гривні, однак на відміну від копійки, що має російське походження, “шаг” є питомо українською назвою з глибоким історичним корінням.

Копійку – у відставку: Україна повертається до шага

Як саме відбуватиметься цей перехід і коли його очікувати, з'ясував Центр громадського моніторингу та контролю.

Хто заплатить за перехід на шаги?

Перехід з копійок на шаги не потребує додаткових витрат із держбюджету. І може відбутися вже найближчим часом. Про це розповів голова НБУ Андрій Пишний.

“Жодних додаткових витрат із державного бюджету це за собою не нестиме. Жодного вилучення тієї монети, яка є в обігу, не буде. Після ухвалення відповідного рішення Верховною Радою (а ми дуже на це сподіваємося) Національний банк припинить карбувати копійки і почне карбувати дрібну питому українську монету – шаги”.

Що саме карбуватимуть?

Наразі в обігу 14 млрд розмінної дрібної монети номіналом 10 і 50 копійок. З них докарбовують лише 50-копійкові монети. Саме їх і планують замінити на шаги. “Їх в обігу приблизно на рівні півтора мільярда. І ми хочемо, щоб наступний тираж, який ми повинні будемо докарбувати, вже був зроблений не копійками, а шагами”, – заявив голова Нацбанку. Він також підкреслив, що впровадження шага на купівельну спроможність гривні жодним чином не вплине.

У чому затримка?

Нацбанк зазначає, що для заміни назви монети потрібні зміни до законодавства. Зокрема, внесення змін до Законів “Про Національний банк України”, “Про розмінну монету України”, “Про затвердження назви і характерних ознак грошової одиниці України”. А також до Законів України “Про пенсійне забезпечення”, “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки” та до Податкового кодексу України.

Очікується, що Верховна Рада ухвалить ці зміни вже найближчим часом. Адже Нацбанк вже надав Парламенту відповідні пропозиції.

Телефонують зі служби безпеки банку?

Мабуть, вам відома ситуація: дзвонить працівник банку, повідомляє що з вашого рахунка намагаються зняти кошти та перевести на сумнівну картку, тож терміново необхідно назвати номер своєї картки, термін дії та код для ідентифікації та зупинки транзакції.

Оперуповноважений 9-го відділу управління протидії кіберзлочинам у Києві Департаменту кіберполіції НПУ України лейтенант поліції Лілія Пронтенко надала прості поради. Ось деякі з них:

◆ Працівник банку ніколи не зателефонує до клієнта та не буде випитувати реквізити карти, термін дії, CVV код, він

Який вигляд матиме монета?

Поки дизайн монети не розробляли. Адже чекають остаточного схвалення від депутатів. “Тільки-но Парламент ухвалить рішення, ми відразу розпочнемо підготовку відповідного дизайну. Вже сьогодні творча спільнота відгукнулася на нашу ініціативу, маємо кілька ескізів. Ми підійдемо до цього дуже відповідально і зробимо просто фантастичні 50 шагів”, – запевнив Андрій Пишний.

Чому саме шаг?

Назва “шаг” давнього українського походження, вона уже використовувалася як на території України, так і в українській грошовій лічбі (з XVI — XVII ст.). Вона широко вживається в класичній українській літературі, зокрема часто згадується у творчості Тараса Шевченка, Лесі Українки та інших письменників. У часи Української революції 1917–1921 років у реальний грошовий обіг введено грошові знаки з назвою “шаг”, що було закріплено на законодавчому рівні.

Голова Нацбанку відзначив, що копійка – це “московитська назва”, яка досі використовується лише в Москві, Мінську та на тимчасово окупованих Росією територіях. “Це те, що дотепер поєднує через 30 років нашої незалежності монетарні відносини навіть на рівні назви. А решта республік, які входили до складу колишнього Радянського Союзу, цього позбулися. 1992 року ми навіть викарбували першу пробну партію монет шаг. Вони мали стати повноцінною частиною української гривні, але тоді нам не вистачило політичної волі. Якщо не зараз, то коли? Коли буде час повертати своє?” – зауважує Пишний.

Символічний крок

На думку багатьох оглядачів, якщо шаг таки впровадять, це матиме не стільки практичне, скільки символічне значення. Адже внаслідок інфляції дрібні розмінні монети поступово зникають в Україні. Ще в жовтні 2019 року монети номіналом 1, 2 та 5 копійок перестали бути платіжним засобом. А вже через рік вивели з обігу і 25 копійок.

запросить вас до відділення банку.

◆ Не повідомляйте нікому тимчасові паролі, які приходять в смс-повідомленні. Розголошення цієї інформації призведе до втрати коштів.

◆ Співробітник банку ніколи не буде телефонувати та розповідати про якісь псевдошахрайські операції по рахунку, він просто заблокує картковий рахунок, і ви будете змушені звернутись до відділення банку для з'ясування обставин.

◆ Не виконуйте ніяких дій у банкоматах чи терміналах за вказівкою співробітника банку (проведення маніпуляцій у банкоматах чи терміналах).

✓ Апарат для

приготування картоплі фри; холодильник «Морозко 3м»,

новий, об'єм 30 дм³, ціни договірні; віконні блоки, пофарбовані, заклені, 1,30 x 1,40 – 4 шт., 1,40 x 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автономний апарат; шланги 20 м; два редуктори + різак-горілка; шведську стінку-драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20 шахетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни договірні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Погріб 2x3x2,5 м, окремий, у дворі по вул. О. Гончара, 8. Тел.: 096-

95-444-69.

✓ Зарядний пристрій, провід мідний 2 мм, великий бронзовий таз, трансформатор “Латер” 9А, 20 А. Тел.: 067-87-27-731.

✓ Комплект постільної білизни полуторний, 100% бавовна. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Швейну машинку ножну, з тумбочкою, електрична. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Масажне ліжко “Серагем”, електрогрілку “Серагем” (довжина 1,5 м). Тел.: 098-599-85-52 (Людмила Василівна).

✓ Фаркоп до автомобіля “Жигулі”. Тел.: 098-10-255-08.

ШУКАЮ НАДОМНУ РОБОТУ

для людини з інвалідністю.

Телефон 050-231-40-27.

Відкрито вже четвертий клас безпеки

Навчити дітей убезпечити себе в будь-якій надзвичайній ситуації, надавати домедичну допомогу собі та іншим – найголовніше завдання в наш складний час. Аби зробити це якісніше та в цікавій формі, в гімназії-початковій школі № 7 імені генерал-полковника Геннадія Воробйова відкрили черговий клас безпеки.

● Клас створено за кошти місцевого бюджету в рамках Всеукраїнського проекту Міністерства освіти і науки за підтримки управління освіти і науки Білоцерківської міської ради. Це вже четвертий такий клас, відкритий у навчальних закладах Білої Церкви.

● Секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб звернувся до дітей, які були присутні на уроці: «Все, чого ви навчитеся і що запам'ятаєте тут, колись неодмінно стане вам у нагоді. Звичайно, краще, щоб вас оминали негаразди, тому бажаю вам мати ці знання лише теоретично. Проте все уважно слухайте, і якщо у вас виникатимуть запитання – обов'язково їх ставте, щоб знати якомога більше».

● «Це велика подія для навчального процесу, адже тут зібрані всі матеріали, з усіх напрямків безпеки життєдіяльності: і дорожньої безпеки, і правила пожежної безпеки, протихімічна безпека, – розповів учням начальник управління освіти і науки Юрій Петрик. – Також тут є матеріали щодо надання першої домедичної допомоги.

● Ви не просто повинні самі знати правила безпеки, а слідувати за оточуючими і, побачивши, що ваші ровесники, батьки чи навіть незнайомі люди на вулиці діють не за правилами безпеки, – мусите сказати їм про це. Тому хотілося б, щоб у цьому класі завжди було повно дітей, яким розповідатимуть правильні речі і військово-службовці, і поліціянти, і медики, й рятувальники».

● За словами Юрія Петрика, місцева влада намагається, щоб кожен мікро-

район міста мав такий клас, аби залучити найбільшу кількість учнів до тематичних занять. Один із раніше відкритих класів забезпечуватиме роботу на масиві Незалежності (у школі № 12), другий – у центрі міста (в Першій Білоцерківській гімназії), третій – у районі Критого ринку (в школі № 16), і тепер ця частина міста буде навчати учнів мікрорайону Вокзальної.

● Заступник начальника відділу організації профілактичної роботи Білоцерківського РУ ГУ ДСНС України в Київській області Андрій Сюрха від імені управління подякував місцевій владі, керівництву навчального закладу за проведenu роботу і відкриття такого класу.

● Директорка гімназії-початкової школи № 7 Наталія Шуліпа наголосила на важливості такого навчального кабінету, адже він містить зони із різними навчальними тематиками та зону відпочинку. Запросила учнів з інших шкіл мікрорайону скористатися кабінетом безпеки та приходити на заняття.

● Перший урок для дітей провели поліцейські, пожежні, рятувальники. Діти з задоволенням взяли участь в інтерактивному занятті та ознайомилися зі спецтехнікою.

Літні канікули 2025 року: бути чи не бути...

Третій рік поспіль повторюється ситуація: у квітні-травні або восени у соціальних мережах починають ширитися дописи, що діти будуть навчатися до 1 липня, оскільки таку постанову ухвалив Кабінет Міністрів України... З цього приводу пропонуємо коментар щодо завершення 2024/2025 навчального року начальника управління освіти й науки Юрія ПЕТРИКА:

– Під час умов правового режиму воєнного стану Уряду надано повноваження визначати початок і кінець навчального року, але є суттєве АЛЕ...

2024/2025 навчальний рік (уроки) в Білоцерківській міській громаді почався 2 вересня 2024 року, а завершиться 30 травня 2025 року.

Структуру навчального року визначає заклад освіти (частини 3, 4 статті 10 Закону України «Про повну загальну середню освіту»): «4. Структура і тривалість навчального року, навчального тижня, навчального дня, занять, відпочинку між ними, форми організації освітнього процесу визначаються педагогічною радою закладу освіти у межах часу, передбаченого освітньою програмою, відповідно до обсягу навчального навантаження, встановленого відповідним навчальним

планом, та з урахуванням вікових особливостей, фізичного, психічного та інтелектуального розвитку дітей, особливостей регіону тощо».

Тобто до 30 травня 2025 року школи повинні виконати весь обсяг навчального навантаження (навчальний матеріал з усіх предметів)!

До 1 липня заклад освіти, відповідно до свого плану роботи, може організовувати навчальні консультації з метою надолуження (за потреби), підсумкові контрольні роботи з усіх предметів для учнів, які здобували освіту за сімейною формою або екстернатом, в цей період відбуваються засідання педагогічної ради, у повноваженнях якої переведення, зарахування, відрахування учнів та інше. Заклад може організовувати навчальні екскурсії, тренінгові програми тощо.

ПОТРІБЕН

БУХГАЛТЕР-КАСИР

(виробництво).

Тел.: 067-992-12-84.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

Втрачений військовий квиток, виданий на ім'я **Маківського Юрія Леонідовича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений атестат про повну загальну середню освіту, серія МЛ АВ, № 014977, виданий 19.06.1996 року вечірньою (змінною) середньою загальноосвітньою школою № 1 м. Біла Церква Київської області на ім'я **Кириленка Дмитра Миколайовича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення учасника бойових дій, серія АА, № 222359, від. 28.05.2015 р., видане на ім'я **Куценка Дениса Андрійовича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, серія ДБ, № 882607, видане управлінням з питань молоді та спорту Білоцерківської міської ради на ім'я **Івашко Мілани Романівни, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.